

A. Place le verbe au bon endroit (parfois il faut conjuguer). Les ‘/’ indiquent les différentes propositions.

1. Je luider spreken? (kan)
2. We nog altijd / dat hij ook (hopen - zal - komen)
3. Gisteren ik mijn neef (heb - gezien)
4. In de kelder mijn ouders hun aardappelen (‘opruimen)
5. Ik hem / dat hij gisteren tijdens de toets (zei - had - gespiekt)
6. Om die oefening te kunnen doen, je dat goed (moet - kennen)
7. We normaal ook / maar we hier / als het veel. (‘meekomen - blijven - regent)

B. Place le complément en début de phrase et fais les modifications nécessaires

1. Je hebt je kamer opgeruimd. (gisteren) (+ nég niet)
2. Je moet de woorden met elkaar verbinden. (Ja)
3. Ze moet trainen om goede resultaten te krijgen. (elke dag)
4. De leerlingen gebruiken vaak spiekbriefjes. (met die leraar)
5. Ze zullen het hele blad moeten overschrijven. (voor morgen)
6. Ik heb mijn kladblok vergeten. (excuseer,)
7. Het is niet te ver. (maar)
8. Je komt ook. (dus)